

N:o 13.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.

Expedition:
Kammakaregatan 50, n. b.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 1 September 1896.

Pris:
Helt år 5 kr. — Lösnummer 25 öre.
Annonspis beräknas efter rutor
af visst antal petitrader.

16. Årg.

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

Fingen konst är så naturlig och allmänt odlad som musiken. Och lästa vi oss ej vid sången utan vid instrumental-musiken, så är väl intet musik-instrument, åtminstone inom de bildade och burgna klasserna, mera i bruk än pianot. Få äro väl de hem, som tillhöra dessa klasser, der ické pianot är en nödvändighetsmöbel, och till ungdomens uppfostran hör också, i synnerhet »på spinnsidan», att undervisas i dess behandling. Beträffande litterär och vetenskaplig utbildning har denna genom de allmänna skolorna varit länge på bästa sätt beredd för vår ungdom, konsten har deremot i dem varit mera styfmoderligt omhuldad, om än ritning och musik länge hört till skolämnena, den senare hufvudsakligen sångundervisning. Piano-undervisningen har varit ett ämne utom skolan, hvilket tagits om händer af privatlärare. Beträktad som en bisak, hvilket den till viss grad är gent emot skolstudierna, har man ej velat offra mycket för den undervisningen, och så har följden blifvit, att den merendels meddelats till godtköpspris af diletanter, som varit föga dugliga och samvetsgranna. Resultatet af

en sådan undervisning är en ytlig, skef och klen kunskap, som skönjes öfverallt. Det är visserligen sant, som det heter, i fråga om både lärare och lärjungar, att »många äro kallade men få äro utvalda». Dock borde läggas mera vinn om, att de musikaliska anlag, som af olika grader finnas hos

ungdomen, på bästa sätt utbildas och detta sålunda genom verkligt dugande lärare. Godtköpsaffär eller vårdslöshet härvidlag är misräkning. Bättre ett par timmars lektioner för en skicklig lärare än mångdubbelt antal för en oduglig. Det snedvridna är ej så lätt, går ej så snart att vrida rätt igen, om det ens låter sig göra.

Om pianoundervisningen sålunda i allmänhet stått på skef eller osäker grund, har man dock i vårt konservatorium haft en verklig skola för en sådan undervisning. Men ett fåtal af landets musikidkande ungdom har kunnat utbildas i denna anstalt. Utom densamma har nog funnits tillgång till undervisning af mycket framstående, ansedda lärare, men deras lektioner ha varit dyra och vanligen tillgängliga endast för äldre och mera försigkomna elever.

Hvad man deremot länge saknat i vår hufvudstad har varit musikskolor, der nybörjaren kan få en god grund för och en rätt ledd utbildning i pianospelet. En sådan skola fanns här i hufvudstaden för många år tillbaka, nämligen A. F. Lindblads musikskola för piano-undervisning efter Logiers på sin tid upptecknade metod, med hvilken Lindblad gjort sig förtrogen i utlandet. Till denna metod hörde »chiroplasten» eller »handledaren», ett

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

stöd för handen, hvilket sedan för-
enklades af Kalkbrenner och finnes
afbildadt i hans pianoskola; men me-
todens hufvudsak var flera elevers
samtidiga spelande af samma stycke
till vinnande af taktfasthet och täflings-
ifver. Dertill kom undervisning i har-
monilära. Lindblads skola, hvari bl. a.
Ludvig Norman utbildades, existerade
från 1827 till 1861, då densamma
öfvertogs af Ivar Hallström, som fort-
satte dermed till 1872, då den upp-
hörde.

Sedan dess ha några verkliga musik-
skolor oss veterligen ej funnits i vår
hufvudstad förr än Richard Andersson,
nyss hemkommen från långvarig vi-
stelse i Berlin, upprättade sin bekanta
musikskola, om hvilken vi snart få
tillfälle att närmare yttra oss med an-
ledning af den snart inträffande tionde
årsdagen af dess öppnande. Tre år
senare uppstod en ny musikskola,
»Stockholms musikinstitut», grundadt
af fröken Sigrid Carlheim-Gyllensköld,
genom offentligt uppträdande som piano-
virtuos redan fördelaktigt känd och
dokumenterad inom vår musikverld.
Samtidigt med denna började äfven
Fredrik Petersons »Allmänna musika-
liska förskola» sin verksamhet. Genom
årliga uppvisningar ha såväl hr Anders-
sons som fröken Gyllenskölds elever
gifvit prof på undervisningens förträff-
lighet vid deras musikskolor.

Då fröken Carlheim-Gyllenskölds
musikinstitut innan kort börjar sitt
nya »spelår», ha vi deruti funnit en
särskild anledning att i vårt första
nummer denna höstsång presentera
hennes bild, hvartill för öfrigt hennes
offentliga konsertuppträdande mer än
en gång kunnat gifva anledning. En
kort biografisk teckning må bifogas
densamma.

Sigrid Carlheim-Gyllensköld
är född i Småland, dotter af framlidne
öfverstelöjtnanten A. H. Carlheim-
Gyllensköld och hans maka född Sjö-
stedt och är den yngsta af 6 systrar.
Hon visade mycket tidigt musikaliska
anlag och drogs med sådan håg till
pianot, att hon, om hela familjen var
bortbjuden, heldre stannade hemma och
spelade »stora systrarnes noter». »Innan
hon kände noterna spelade hon åtskil-
ligt efter gehör. Hennes första lärar-
inna i pianospelning var den ännu helt
unga system Valborg, och sedan denna
under ett par vintrar fått studera
pianospelet för herr Richard Andersson
och prof. Herman Berens, gingo lek-
tionerna med dubbel fart och fram-
gång. Sedan fröken Gyllenskölds för-
äldrar flyttat upp till Stockholm, blef
hon på nyåret 1880 vid sjutton års
ålder intagen som elev vid kgl. musik-
konservatoriet i då varande s. k. för-
beredande pianoklassen men uppflytta-
des hösten derpå i artistklassen, der
åtnjutande af fröken Hilda Theger-
ström en undervisning, som i hög grad
intresserade henne. I harmonilära

hade hon nu var. förste hofkapellmästaren
Conr. Nordqvist till lärare. Då hon vid
jultiden 1884 utgick från konservato-
riet, erhöi hon den stora belönings-
jetonen.

Den 27 okt. 1885 gaf fröken Carl-
heim-Gyllensköld sin första konsert i
Stockholm. Denna egde rum i Vetens-
kapsakademiens hörsal. Vi funno då
hennes spel vittna om hög grad af
konstfärdighet, utmärkande sig både
för kraft och behaglig touche, god
uppfattning och varm känsla.

Fröken Gyllensköld företog derefter
en konsertturné tillsammans med frö-
ken Augusta Öhrström genom södra
Sverige och studerade samma vinter
för den berömda pianisten Mary Krebs
i Dresden. Denna omfattade henne
med varmt intresse och så gjorde lika-
ledes den berömda violinisten prof. Joh.
Lauterbach, hvilken likasom hans fru
visade henne mycken vänskap och in-
förde henne i de förnämsta musik-
kretsar, der hon ofta spelade dels solo,
dels tillsamman med prof. Lauterbach.
Det oaktadt drog henne hagen starkt
till Wien, der hon ville söka upp prof.
Theodor Leschetizky, »der geniale
Meister» en Essipoffs och en Pade-
rewskis lärare.

Följande sommar konserterade fröken
Gyllensköld ånyo med fröken Öhrström
i hemlandet, då vid en mängd badorter.
Hösten derpå begaf hon sig med glädje
med till staden »an der schönen blauen
Donau», och till hennes stora glädje
blef hon efter helt kort pröfning af
af prof. Leschetizky antagen till hans
elev; öfverraskande nog, då eljest de
flesta sökande måste som förberedelse
studera för någon af hans skickligaste
elever.

I tre år åtnjöt hon hans undervis-
ning och uppträdde under denna tid med
framgång på ett par välgörenhets-
konserter.

Vid ett besök i hemlandet uppträdde
fröken Gyllensköld på en af k. operans
symfonikonserter d. 6 okt. 1888, då
hon spelade Saint-Saëns Cmoil-konsert
och gaf en egen konsert i Musikaliska
Akademien d. 13 november samma år.

I september 1889 öppnade fröken
Gyllensköld »Stockholms Musikinstitut»,
hvilket inrättades efter samma mönster
som och stod i förbindelse med »Göte-
borgs Musikinstitut», grundadt af fröken
Robertine Bersén, hvilken dock snart
derpå gifte sig, då hon upplöste sitt
institut.

I fröken Carlheim Gyllenskölds Musik
institut undervisas i pianospelning och
harmonilära. Meningen var att äfven
andra musikämnen skulle ingå i under-
visningen, och vintern 1890—91 un-
dervisades der äfven i solosång af
fröken Sigrid Wolf, men som antalet
elever i institutet hastigt ökades, blef
der för mycket att sköta, hvarför
sångklassen nästa år uteslöts.

På hösten 1890 företog fröken
Gyllensköld en längre konsertturné med

frök. Öhrström och erhöi någon tid
derefter ett mycket förmånligt anbud
om konsertengagement i Amerika af
fröken Öhrströms dåvarande impresario
och nuvarande man monsieur Renard.
Fästad vid sitt musikinstitut afslog dock
fröken Gyllensköld det frestande an-
budet.

Under de senaste åren har elevan-
talet i musikinstitutet uppgått till 70
—80. Vid undervisningen har fröken
Gyllensköld god hjälp af sina systrar
Valborg och Cecilia samt två andra
ordinarie lärarinnor. Från institutets
början har undervisningen i harmoni-
lära meddelats af den begåfvade kom-
ponisten hr Bror Beckman.

I mars detta år hade man senast
tillfälle, hvilket ej så ofta erbjuder
sig, att höra fröken Carlheim-Gyllen-
sköld som pianovirtuos å en hennes
egen soaré i Vetenskapsakademien då
hon för sitt eleganta, klara och ut-
trycksfulla spel skördade rikt bifall.

Kunglig scen — nationalscen.

Ur »Musikaliska studier» af
dr Adolf Lindgren.*

Det har så många gånger upp-
repats, att våra kungliga scener
utgjort vår »nationalteater», att
det torde vara lämpligt undersöka, i
hvad mån en sådan benämning verk-
ligen kan försvaras.

När Gustaf III i sin helt viss foster-
ländskt välmenta sträfvan att skapa en
svensk teater »begannte med det, hvar-
med andra nationer slutat, en stor
opera,» så skedde detta — om man
får tro Ehrensvärd — bland annat i
den tanken, att »man vänjer sig der-
igenom så småningom vid språket:
dess hårdhet minskas genom musiken;
man finner ord och uttryck allt lind-
rigare, och ingår slutligen förlikning
med sitt tungomål».

Detta har ofta eftersagts, utan att
någon gjort sig reda för, hur det egent-
ligen skulle gå till, att språkets hård-
het skulle minskas genom musiken och
att denna skulle ås adkomma förlikning
med tungomålet. I en opera, där man
ofta alls icke ens hör hvilka ord som
sjungas, och där det sjungna dessutom
ofta nog är något helt annat än sven-
ska: se de dråpliga exemplen i F.
Arlbergs Tonbildningslära: »Dihl blod
mähste rina I sahdähn för svina»
m. fl. — där lär man allt ha föga
skäl att vänta sig någon ryktning af
svenska språket eller någon uppfostran
till förlikning med detsamma.

Också var det verkliga skälet till
att begynna med en opera nog ej det

* Då kungl. operans nya spelår nyss ingått
anse vi a't våra läsare med intresse skola
taga del af denna uppsats, som vi här med-
dela ur den i många hänseenden intressanta
boken. Red.

nämnda, utan det, som Ehrensvärd nämner främst, nämligen detta: »En opera, som eger en behaglig musik, en väl inrättad balett, prydliga kläder, vackra och väl målade dekorationer, har så mycket intagande, att ögat, örat och de öfriga sinnena äro alla på en gång förnöjda.»

Men hvad är det nu för specifikt svenskt i allt detta? Jo, Ehrensvärd trodde sig verkligen ha funnit något sådant, då han säger: »Man skulle förena det lysande af franska operan med det intagande af den italienska — man skulle söka förnöja en italiensk hörsel och en fransk syn; man skulle tillskapa ett nytt operasystem, och detta skulle bli svenskt.»

Älskvärda naiviteten! Ehrensvärd kunde ju icke då så noga veta, att den förening af italiensk och fransk stil, som han eftersträfvade, redan var till hälften försiggången, men det var icke en svensk, som hade gjort den, det var Gluck. Att nu Gluck tidigt kom upp på Kongl. Operateatern och där gafs bra, var i och för sig förtjenstfullt, men någon nationell bedrift var det icke.

Men — invänder man kanske — vi fingo ju dock »nationaloperor», vi fingo »Gustaf Vasa», »Gustaf Adolf och Ebba Brahe» o. s. v. Ja, huru mycket i dem var nationellt? Ämnet och språket visserligen, men icke musiken, som komponerades af inkallade utlänningar. Och hvad anda och stil beträffar, så är det alltför sannolikt, att folket bättre kände igen sig själf i »Skeppar Rolf» eller i »Bobis bröllop», som gäfvos på Stenborgs teater, än i någon af de prydligt svarfvade pjäser efter fransk smak, som med pomp och grannlåter sattes i scen på den kungliga skådebanan. Jag vill visst icke förringa den patriotiska hänförelse, som framlyser ur »Gustaf Vasa» eller den folkliga fläkt, som genomsusar fiskareidyllen ur »Gustaf Adolf». Men betecknande för populariteten är dock, att den senare operan gick blott något öfver 23 gånger under förra seklet, för att aldrig mera stå upp, under det »Tillfälle gör tjuften» gick 52 gånger, för att i närvarande sekel (och då visserligen på kunglig scen) oupphörligt återupptagas, och sålunda sammanlagt upplefva öfver 200 föreställningar. Till och med den så prisade »Gustaf Vasa» gick visserligen under den första serien 134 gånger eller något mera, men denna serie sträckte sig från 1786 ända till 1823. Hvad är det emot »Kronfogdarne», som blott på den korta tiden 1787—99 upplefde 112 föreställningar på Munkbroteatern, så att Envallsson vid hundra representationen kunde få sig en jubelrecett, enligt Törner-Dahlgrens anteckningar »en theatralisk högtid, dittills i Sverige alldeles ohörd».

Att då man ville skapa en svensk nationalteater, börja med en opera, var ur många synpunkter ett missgrepp.

Dels är operan det mest kosmopolitiska i världen, och något nationellt är der svårt att inlägga, åtminstone i fall man icke eger en bestämd nationell musikstil, hvilket vi aldrig egt. Man kan tala om en fransk, en tysk, en italiensk nationaloperastil, men icke om en svensk. Dels saknade vi på den tiden alla förutsättningar för en opera, hvadan och sångare måst tagas ur privatlivet och dirigenter, kompositörer och mestadels instrumentalister utifrån, hvaremot vi verkligen redan egde förutsättningar, om ock råa och outvecklade, för en dramatisk scen, eftersom ju »Kongl. Svenska skådeplatsen» daterade sin verksamhet från 1737, att icke tala om föregående tiders skoldramer. Dels slutligen var vår opera framgången, icke ur ett folkligt behof, utan ur en praktälskande konungs vink, hvarför ock, när prakten och stormaktstiden togo slut, det visade sig vara ganska svårt att hålla den dyra inrättningen vid lif, och både konungar och riksdagar upprepade gånger gjorde motstånd, när det gälde betalandet af en större skuldbörda eller ett betydligt årsanslag.

Att genom operan verkligen icke någon »förlikning med tungomålet» stod att vinna, fick Gustaf III snart erfara, då han ändtligen gjorde försök med talpjäser. För att skapa en svensk skådespelarkonst fann då konungen på en helt annan utväg, nämligen att inkalla Monvel med sällskap från Frankrike. Konungen ville dermed, enligt Dahlgren, förskaffa de svenska skådespelarne ledare och förebilder från det land, der skådespelarkonsten ansågs ega sina yppersta idkare. Också förfelade — menar Dahlgren — »hans åtgärd icke sitt ändamål. I Monvels skola bildades flera bland den svenska talscenens förnämsta prydnader — och de välgörande verkningarna af denna skola fortlevde inom vår teater nära ett halft århundrade.»

En nyare fackman är emellertid i denna punkt icke alldeles af samma tanke. L. Josephson säger i sitt underhållande arbete »Våra teaterförhållanden» (Stockholm 1870) följande tankvärda ord: »Redan kort efter den nya svenska teaterns uppkomst under Gustaf III ansåg man af nöden påkalladt, att då inom landet, särdeles hvad ledningen inom den rent dramatiska konstutvecklingen beträffade, ej fanns tillräcklig förmåga, inkalla den beryktade franske skådespelaren Monvel, som först tillsammans med en fransk trupp gaf föreställningar och sedan personligen under lång tid med framgång utvecklade den svenska scenens resurser, men som troligen också bibringade vår teater den afgjorda böjelse, som sedan dess traditionellt riktat vår smak hufvudsakligen åt den franska skådebanan. Fördelarna återigen bestodo af den lätta, fria ton, som sedan dess, med få öfvergångsperioder, bibehållit sig inom ko-

medien och den mindre genren, i motsats till den breda, uppstyltade, som ännu förefinnes vid de flesta tyska teatrar. Den uppskrufvade, andefattiga pathos, som en lång tid behäftade vårt högre dramas representanter på scenen, var deremot en af de olägenheter Monvel hos oss infört. Ännu i denna dag är den franska kothurnens språk ett nästan för oss olidligt, väl mycket beroende i pjäser i bunden stil af det franska versmått, som begagnats af de s. k. franska klassiska — och ännu till stor del bibehålles af de moderna seriösa författarne. — Äfven i skådespelet och dramat i obunden stil har fransmannen en afgjord böjelse för pathetisk, extravagant deklamation, som väl i allmänhet får tillskrifvas alla romaniska, sydländska och passionerade folk. Det är fransmannens starka färgläggning, hans häftiga lidelse, som på vårt lugn verkar för mycket stormande.»

Denne författare anser således det franska föredömet hafva varit välgörande på sin höjd endast för vår komiska, men icke för vår tragiska konst. Och de flesta lära nog gifva honom rätt deruti, så väl som i beskrifningen på fransmannens spelsätt, hvilket alltid måste i någon mån förblifva oss främmande, just därför att det galliska kynnet är ett *helt* annat än vårt och trots vår fåfänga att vilja kalla oss nordens fransmän.

Hur mycket den bedröfliga härmningen af romanska språken förstört vårt sånguttal, derpå finner man förfärande bevis i den nyss anförda boken af Arlberg, som lämnar prof på hurusom den s. k. »operasvenskan» är ett språk i språket och påbjuder franska »liaisons» (såsom »här syne ingen» i stället för »här synes ingen»), förvrängning af korta vokalljud (såsom förut citerade »rina och svina»), accent på böjningsändelser i stället för stamstavelser m. fl. svenska språkvidrigheter. Undertecknad har i broschyren »Satser i svensk verlära» sökt visa, att äfven vår metrisk konst — som under Gustavianska perioden var sämre än under den Dalinska — tog skadligt intryck af det franska härmningsraseriet, hvilket äfven här medförde betonande af ändelser på bekostnad af stamstavelser (t. ex. »snöhvita») och af biord i stället för hufvudord äfvensom i allmänhet ett olidligt hopande af tonlösa slutrim (»händelse, läsare»)

Att någon språkförädling icke vanns genom operans inrättande, insågs redan på den tiden. Stockholmsposten gaf t. ex. 1779 följande julklopp åt k. teatern.

»Ej för din grannlåt något tryter,
Men som du ock förbättring tål,
Vill jag dig ge ett tjog recruter,
Som tala rent vårt modersmål.»

(Forts.)

Bocklets pianoskola.

Öfversatt och bearbetad.

Beaktansvärd nyhet för piano-undervisningen.

Den fullständiga titeln på detta verk lyder sålunda: *Populär Pianoskola med Klaviatur-Tabell för noternas snabba inlärande. Ny lättfattlig undervisningsmetod för barn författad af Heinrich von Bocklet, professor, musiklärare vid k. k. österrikiska statskolor.*

Vigten af goda läroböcker är obestridd, och detta gäller äfven i fråga om piano-undervisningen. Särskildt är nybörjaren i behof af en lärobok, afpassad efter hans fattnings- och utbildningsförmåga, hvarjemte innehållet i en sådan bör väcka lärjungens intresse. Sålunda vinner en pianoskola i pedagogiskt värde, om i densamma förekommer kända hemlandsmelodier, hvarför ock de tyska pianoskolorna upptagit kända tyska sånger och melodier. Svenska pianoelever ha hittills saknat en sådan förmån, i det under en lång följd af år endast tyska läroböcker af detta slag, med blott till svenska öfversatt text, användts vid undervisningen. Någon bearbetning af sådana för svenska elever har oss vetligen ej förekommit förr än den som vi nu anmäla, den i dessa dagar af Elkan & Schildknecht utgifna Bocklets pianoskola, träder fram, bearbetad för svenska lärjungar och dermed fyllande ett känt behof.

Ett annat fel hos hittills mest använda pianoskolor har varit att öfvergången från lättare till svårare stycken varit för tvär, icke motsvarande den möjliga gradvisa utvecklingen hos lärjungen. Äfven i detta hänseende synes Bocklets pianoskola erbjuda en afsevärd fördel. Någoting alldeles nytt för densamma är en tabell, afbildande klaviaturen i naturlig storlek med hela notsystemet ofvanför. Denna tabell (inskjuten i en ficka på bokens perm) vecklas ut i hela sin längd och uppställs vertikalt bakom de svarta tangenterna så, att ettstrukna c på tabellen kommer midt öfver ettstrukna c på klaviaturen. Öfver hvarje tangent finner jag sedan motsvarande not på tabellen. För noternas snabba inlärande är ett sådant undervisningsmaterial förträffligt. Med detta inlärande slarvas vanligen mycket, så att till och med rätt försigkomna elever staka sig på notläsningen, då flere hjälplinier förekomma.

Bearbetaren påpekar i ett förord bland annat fördelen i denna pianoskola af »fingeröfningarnes fördelning genom deras uppställning vid slutet af sidorna i smärre grupper, och yttar slutligen om boken: Denna pianoskolas rika innehåll och rationella uppställning i förening med dess särskildt

för svenska och finska elever afpassade stycken, allt detta synes göra densamma värd en stor spridning, helst som priset i förhållande till bokens omfång och innehåll är nog billigt att icke lägga hinder i vägen därför.» — Priset är: häftad 3 kr., i pappband 3,50, i clothband 4 kr.

Jemte väl affattad teoretisk text innehåller bokens första afdelning öfver 100 småstycken för nybörjare. Deretter följer fyrehändiga stycken i lättare arrangement ur »Hans och Greta», »Kärleksdrycken», »Alessandro Stradella», »Slösaren». Andra fyrehändiga stycken i boken äro: »Thüringer-visan», »Schwabisk folkvisa», »Schönbrunnervals» af Lanner, »Sah' ein Knab'», »Danses allemandes» och »Valses nobles» af Schubert. — Bland innehållet för två händer må påpekas af svenska melodier: »Du gamla, du friska», »Tänker du att jag förlorader är», »Värvindar friska», »Allt under himlens fäste», Orsamarsch, Neckens polska, »Å jänta å ja', Domaredansen, två Vermlandspolskor, »Fjäriln vingad syns på Haga», Bröllopsmarsch ur »Ett bondbrolopp» af Aug. Söderman; af finska melodier: Pacius' »Vårt land» och Suomis sång», Björneborgarnes marsch och Finska rytteriets marsch under tretioåriga kriget samt folkvisorna »På Roines strand», »I finska ödemarken», »Fjerran han dröjer». Derjemte må omnämnas »Kjölstadguten», norsk folkvisa, sonatsatser af Haydn, Clementi, Mozart och flere stycken af Schumann.

Skolor, skalöfningar, brutna ackord och specialöfningar för högra och venstra handen hafva fått plats i slutet af boken att användas efter lärarens föreskrift.

För skalornas och treklangernas sammansättning gifvas för öfrigt lättfattliga regler, efter hvilka nybörjaren med säkerhet kan lära sig deras bildande.

Vi hafva något utförligt anmält denna pianoskola, emedan en ny lärobok alltid ådrager sig uppmärksamhet och denna synes oss ha särdeles stora pedagogiska förtjenster, hvilka i allmänhetens intresse böra framhållas.

Beträffande den tyske författaren — hvars pianoskola af tyska musikrecensenter blifvit mycket väl bedömd — ha vi ej närmare kännedom om honom, men då han är österrikare, ligger det nära till hands att anse honom vara descendent till den Carl Maria von Bocklet (född 1801 i Prag, död 1881 i Wien), hvilken från 1820 lefde i Wien såsom violinist och sedan pianolärare. Han omnämnas som ypperlig pianist och mästare i den fria fantasien, hörde till Hummels skola, afgudade Beethoven och var en vän till Franz Schubert. Några pianokompositioner af honom äro tryckta.

Musikpressen.

På Wilh. Hansens förlag, Köpenhamn, har utkommit:

Neupert, Edmund: *Resignation*, studie op. 26 n:o 1 för piano, — d:o för harmonium.

På Ernst Eulenburgs förlag, Leipzig har utkommit:

För violin och piano:

Sitt, Hans: *Concertino* (D moll) op. 65. Pris 5 Mk.

Från G. W. Edlund, Helsingfors har utsändts:

För manskör och hornorkester, klaverutdrag:

Faltin, Richard: *Festkantat* för aftäckning af Kejsar Alexander II:s staty i Helsingfors den 29 april 1894. Klaverutdrag.

För sopransolo och blandad kör med orkester. Klaverutdrag.

Faltin, Richard: *Kantaatti* 1890 vuo-den Promotionskantaatti (Promotionskantat).

Neuperts *Resignation* är en »Studie» på ett par sidor i mörk stämning och originel harmonisering. Styckets värde synes ha vunnit erkännande genom åtskilliga arrangementer af detsamma, så för liten orkester af Grieg, violin och piano af Svendsen, vidare för harmonium, sång (text af Björnson), samt flöjt och piano. — *Concertinot* af Sitt hör, såsom titeln visar, ej till de lättaste sakerna, men svårigheterna (tillhörande violinstämman) äro ej afskräckande. Kompositionen är vacker och förtjenar uppmärksamhet af våra violinister. Den börjar med ett Allegro appassionato, hvarpå följer ett Allegretto scherzando, och ett kortare Animato i D dur, ett perpetuum mobile, afslutar stycket. Tonsättaren (f. 1850 i Prag) är bekant som utmärkt violinist och dirigent, sedan 1883 lärare vid konservatoriet i Leipzig. — Faltins *Kantater* äro, som synes, tillfällighetskompositioner men vackra, stämningsfulla och väl skrifna att döma af klaverutdraget. *Festkantaten* har svensk och finsk, Promotionskantaten endast finsk text. Denna i mycket bygd på finsk folkton är större till omfång än festkantaten. Det är sällan finska tonsättares verk nu för tiden hitta hit till oss. Åtskilliga af dem torde kunna vinna spridning äfven här, om sådana af värde blefve annonserade och anmälda t. ex. i Svensk Musiktidning.

Litteratur.

Det nordiske forlag, Köpenhamn, har utsändt:

Illustreret Musikhistorie 6, 7, 8 Levering à 1 krone.

Från Breitkopf & Härtel, Leipzig, har utsändts:

Musica sacra. Breitkopf & Härtels Historische Musik-Bibliothek für praktische Musikkpflege. Zweites Heft.

Under sommaren ha utkommit 3 häften af det raskt fortskridande, rikt illustrerade och intressanta danska verket »Illustreret Musikhistorie». I 6:e häftet fortsättes tionde kapitlet om »Det middelaldrige religiøse Skuespil. Den katolske Passion. Oratorium. Kantate och Kammermusik i det 17:e Aarhundrede». Derpå följer 11:e kapitlet: Den franske Operas oprindelse och ældste Historie. Detta kapitel innehåller bland andra illustrationer ett par ypperliga porträtt af Lully och Quinault. Tolfte kapitlet, börjande i detta häfte, innehåller: Operaens indførelse i Tyskland. Tyske dramatisk musikalske Forestillinger for Trediveaarskrigen. Sangspillet's ældste Periode i Hamburg. Kuser. Reinhard Keiser. Händel. Telemann. Trettonde kap. innehåller: Operaen i Venedig under Monteverdis nærmeste Efterfølgere. Den neapolitanske Skole under A. Scarlatti, Kirkemusikens samtidige Standpunkt i Rom, Venedig, Bologna etc. Den yngre neapolitanske Komponistskole. Den italienske Opera buffa. Detta i 7:e häftet, som innehåller porträtter af Mattheson och A. Scarlatti. I 8:e häftet, med porträtter af Pergolese, Piccini, Michael Pretorius och Heinrich Schütz, behandlar fjortonde kapitlet den konserterende Stils Indførelse i den protestantiske Kirke-musik, Prætorius, Schütz, Schein, Ham-merschmidt, Sebastiani, Heinrich Albert, Joh. Crüger. Häftena innehålla talrika notexempel, somliga på ett par sidor. »Musica sacra» (Leipzig 1896) är en katalog med utsatta pris på de särskilda verken. Detta 2:a häfte af »historiskt musikbibliotek» innehåller förteckning öfver andlig sångmusik och har föregåtts af ett häfte, innehållande »Akademisches Orchester-Koncert». Boken (64 sidd.) har följande innehåll: 1 Passionen, 2 Messen; Anhang: Requiem, Einzelne Messensätze, Offertorien etc. —, 3 Hymnen (Antiphonen, Magnificat, Te Deum, Stabat mater), 4 Psalmen, 5 Litaneien und Lamentationen, 6 Motetten, 7 Kantaten — Anhang: Kirchen Oratorien (mit Gemeindesang) —, 8 Oratorien.

Under hvarje rubrik fins en förklarande redogörelse och historik öfver de särskilda slagen af andeliga musikverk i katalogen. Efter hvarje kompositörs namn står hans födelse- och dödsår angifvet och boken slutar med ett alfabetiskt namnregister.

Musiken är en af Guds skönaste och härligaste gåfvor, med hvilken man kan fördrifva anfäktningar och många onda tankar. M. Luther.

Från scenen och konsert-salen.

Kungl. operan. Aug. 24. Wagner: *Lohengrin* (Elsa, Ortrud: fruor Östberg, Almati-Rundberg; Lohengrin, Telramund, kung Henrik: hrr Ödmann, Söderman, Selligren). — 26, 30. Mozart: *Trollflöjten* (Nattens drottning, Pamina, Paggena: fru Östberg, frökn. Kragballe, Thulin; Sarastro, Tamino, Papageno, Monostatos, Talaren: hrr Selligren, Strandberg, Malmström, Forsell, Lundqvist; tärnorna: fru Almati-Rundberg, frökn. Karlsohn, Frödin; genierna: frökn. Hallgren, Lindegren, Nilson; tre prester: hrr Grafström, Wahlqvist, Sundström). — 27. Thomas: *Mignon* (Mignon, Philine: frökn. Lindegren, Karlsohn; Wilhelm Meister, Lothario: hrr Lundmark, Nygren). — 31. Wagner: *Tannhäuser* (Eli-sabeth, Venus: fru Brag, frökn. Frödin; Tannhäuser, Wolfram: hrr Brathost, Lundqvist).

Arenateatern. Juni 1, 8. Hervé: *Lilla helgonet* (Denise: fru Castegren, gäst). — 2—7. *Texas-Jack*. — Juni 9—juli 5. Mil-löcker: *Tiggarg studenten* (Laura: fru Caste-gren, gäst).

Såsom vanligt och naturligt är, har i början af spelterminen ingen nyhet kunnat bjudas å operascenen, och om de hittills mångfaldiga gånger hörda operorna har man intet nytt att säga. Några nya rolbesättningar ha egt rum till följd af förändrad personal. Sålunda har hr Forsell fått ersätta hr Johanson som Monostatos i »Trollflöjten» och fröken Thulin öfvertaga Papagenas parti efter fröken Sparrman. Sommarteatrarne ha haft föga att bjuda på i musikaliskt hänseende. Den enda, som i det hänseendet kan omnämnas, är Arenateatern med ofvan anförda operetter.

Från in- och utlandet.

Kungl. operan. Det nya spelåret tog sin början den 24 augusti med uppförande af »Lohengrin».

Artistpersonalen är den samma som under fjolåret med undantag af att hrr Johanson och Morello samt fru Lindström, fröknarna Sparrman och Olsen afgått, hvaremot nyengagerats hrr O. Lemon och J. Forsell samt fröknarna Anna Thulin och S. Hallgren.

K. operan har under det förflutna spelåret gifvit 216 ordinarie föreställningar, deraf 5 matinéer, 5 symfonikonserter samt 4 andra konserter. Dessutom ha gifvits 7 dramatiska föreställningar, 6 af den italienska skådespelerskan Eleonora Duse med sällskap samt en af hr Emil Hillberg.

Under året nyupptagna operor äro: »Valkyrian» af Wagner, »Manon» af Massenet, »Värdrottningen» af Gluck och »Hexfällan» af Hallén. Repriser i ny instudering utgöras af: »Iphigenia i Aulis» (Gluck), »Vattendragaren» (Cherubini), »Martha» (Flotow) samt »Trollflöjten» (Mozart). Repertoaren i

sin helhet har upptagit 35 operor och 1 sångspel.

I afseende på antalet uppföranden intager »Pajazzo» främsta rummet med 19 gånger, derefter följa »Martha» och »Carmen» 16 ggr hvardera, »På Sicilien» 15, »Romeo och Julia», »Hans och Greta» samt »Valkyrian» hvar-dera 13 ggr, »Barberaren i Sevilla» 11 ggr, »Navarresiskan», »Lakmé», »Värdrottningen» och »Hexfällan» hvar-dera 9 ggr, »Orfevs» och »Vermländingarne» hvardera 8 ggr, »Trollflöjten» 7 ggr, »Mignon», »Leonora» och »Manon» 6 ggr hvardera, »Otello» 5 gånger.

Till firande af 400-års-dagen af Gustaf Vasas födelse gafs en fest-representation, och å prof. Ivar Hallströms 70-års-dag jemväl en dylik.

Två nya baletter ha uppförts, nämligen »Orientaliska bilder» och »Blomsterbalett», båda af balettmästare Glasemann.

Med nedsatta pris ha gifvits 10 s. k. billighetsföreställningar samt 5 barn-föreställningar.

Af konserterna ha de fem symfonikonserterna anförts af förste hofkapell-mästare Nordqvist, hvaraf en med biträde af hr M. Knutzen, en gifvits med biträde af Musikföreningen under anförande af prof. Franz Neruda, två med biträde af pianisten Franz Rum-mel samt en med biträde af sångerskan Margarethe Petersén och violi-nisten Henri Such.

Såsom gäster ha i öfrigt uppträdt: Eleonora Duse med sällskap, Francine Gherlsen och Febéa Strakosch samt hrr F. Morello, G. Cokinis och E. Gandolfi, Hofer, Danckwardt och W. Engelbrecht.

Debutanter under säsongen voro: fröken A. Thulin samt hrr John For-sell, André och R. Strandberg.

— Till inspektör vid de kungl. teatrarne under ett år, räknat från 1 juli, har förordnats överbibliotekarien greve Snoilsky. Kaptenen gefve Taube skall under samma tid vara kronans ombud vid teatrarne.

Fröken Maria Malmerfelt, dotter af framlidne major Malmerfelt och hans maka, kommer att debutera å k. ope-ran innevarande säsong. Fröken Malmerfelt, hvilken eger en hög och vac-ker sopran, är elev af professorerna Julius Günther och Ivar Hallström. Vi ha förut omnämnt den uppmärk-samhet fröken Malmerfelt i våra väckte med sin sympatiska sång å en af Ar-betareinstitutets konserter.

Sommarmusiken i Stockholm har, som vanligt, utgjorts af orkestermusiken i det fria vid de stora kaféerna. Berns' salong och Strömparterren ha till mu-sikaliskt lockbete haft italienska mili-tärkapellet *Banda di municipale di Pra-tola*, af oss förut omnämndt, jemte *Rumäniska kapellet*, som alternerat med

detta för taffelmusiken och med *Meisnerska kapellet* för aftonmusiken i Berzelii park. Blanchs kafé har bjudit på musik af *Kungl. skånska dragonregementets* musikkår, och på Hasselbacken har dagligen från kl. 5 e. m. givits »stor militärkonsert» af *Kungl. Svea och Göta lifgardens* musikkårer, hvarjemte på senare tiden, såsom under senare år, *Bellmanskören* under direktör Erik Åkerbergs ledning emellanåt konserterat i förening med gardesmusiken. På Skansen har dagligen kl. 5—9 e. m. en afdelning af *Kungl. Flottans* musikkår konserterat, och derjemte har man der fått höra kantele och nyckelharpospel.

Sommarkonserter utom Stockholm, i det öfriga landet, ha naturligtvis egt rum flerstädes, hufvudsakligen vid brunns- och badorter. Endast en del af dessa ha vi kunnat anteckna. I juni månad finna vi hrr Tor Aulin och Vilh. Stenhammar i förening med hr Bäckström vid Dramatiska teatern gifva soaréer i våra nordligaste kuststäder. — I början af juli gaf fröken Gudrun Torpadie konsert i Södertelge med biträde af fröken Lagercrantz och pianisten Adrian Dahl. — I samma månad till fram i augusti egde en Schneivoigt-Torpadie-turné rum, börjande på Saltsjöbaden, sedan fortsättande utmed Östersjö-kusten, vidare till vestkustens badorter och slutande i Sköfde. Som pianist biträdde först fröken Nathalie Westbäck, sedan hr Adr. Dahl. Violoncellisten Schneivoigt från Finland visade sig vara en framstående artist på sitt instrument, såväl beträffande teknisk färdighet som smakfullt spel. Såväl han som fröken Torpadie skördade rikt bifall, ej minst i Marstrand, der konungen bevistade deras konsert. — Bassångaren Oscar Bergström hade i juli en talrikt besökt konsert i Hjo kyrka och en månad derefter äfven en konsert i Vaxholm och biträddes å båda af sin lärare, professor Ivar Hallström, samt å den senare äfven af hofkapellisten, violinisten Valfrid Erikson. Hr B. vann å sina konserter stort bifall för sin vackra stämma och sitt vårdade föredrag. — På Saltsjöbaden har man haft det sällsynta och stora nöjet att höra lady Wilma Neruda-Hallé, som der gaf en soaré den 21 aug., biträdd af sin yngsta syster Olga och hr John Forsell. Fröken Olga Neruda är mycket framstående pianist och har länge varit bosatt i England som första lärarinna i pianospelning vid ett institut i Cheltenham. Lady Hallé har tillbragt en del af sommaren å Saltsjöbaden efter att tillsammans med syskonen fru Arlberg och professor Franz Neruda ha några veckor vistats i Medevi.

Södra teatern, hvars säsong började den 2 sept., kommer att under denna

uppföra treaktsoperetterna »Waldmeister» af Joh. Strauss och »La Falote» af Louis Varney (text af A. Liorat och M. Ordonneau), hvilka af direktör R. Wagner inköps för teatern. Fru Emma Berg kommer äfven under denna speltermin att uppträda här som gäst.

En ny musikförening. Några unga musikvänner härstades ha bildat en förening, som har till ändamål att intressera ungdomen för musikaliska studier. Föreningens namn är Musikklubben, och ombedjas de, hvilka intressera sig för dess syfte, att skriftligen förfråga sig hos någon af hrr E. Stenfelt, Sturegatan 7, eller P. Ehnemark, Dalagatan 36.

Johannes Elmlad, den renommerade bassångaren, som senast gjort så stor lycka vid Wagner-festspelen i Bayreuth, befinner sig för närvarande på ett kort besök hos släkt och vänner i hufvudstaden.

Fröken Emma Holmstrand, den värderade operasångerskan, som nu under ett år vistats utrikes och uppträtt å utländska scener, har under sommaren gästtat här boende anförvandter och sedan afrest till Brüssel, der hon erhållit fördelaktigt engagement vid den stora Monnaie-teatern.

Fröken Märta Petrini har i början af sommaren med stor framgång gifvit soaréer i Bergen tillsammans med fröken Marie Mejländer; vi känna ej om så skett i flera norska städer.

Fröken Alma Hulting har återvänt till hufvudstaden, efter att ha tillbragt den senaste säsongen i Paris, der hon idkat sängstudier för professor Delle Sedie.

Fru Ellen Gulbranson har i sommar firat stora triumfer såsom biträdande vid Wagner-festspelen i Bayreuth. Vi skola snart närmare taga dessa vår värderade landsmaninnas framgångar i betraktande.

Svenska sångerskor i utlandet. Fröken Karin Olson, den unga begåfvade sångerskan, som studerat i Paris för fru Marchesi m. fl. berömda lärareförmågor, har der under vintern låtit höra sig i salonger och erbjudits fördelaktiga engagement. Hennes friska mezzosopran med ren, klangfull timbre, ej mindre än hennes för scenen fördelaktiga apparition, bör bereda henne en god framgång som operasångerska.

Fröken Ruth Hollstén, den unga, från Stockholm bördiga sångerskan, hvilken, som vi förut omnämnt, idkar sängstudier i Paris, har uppträtt der tillsammans med fru Desirée Artôt-Padillas öfriga elever vid den uppvisnings-soaré, som den illustra sånglärarinnan då gaf i sitt eleganta hotell,

39 rue de Prouy. Vår unga landsmaninna väckte stor uppmärksamhet för sin vackra sopranstämma och sitt graciösa utförande af den svåra koloraturarian »Air du Mysoli» af Félicien David.

Fröken Virginia Bergendahl, dotter till ryttmästaren C. G. Bergendahl å Ryholm, har efter avslutad kurs vid Musikaliska akademien under några år idkat fortsatta studier för flere af Paris' förnämsta sånglärare och lär nu, enligt ingångna underrättelser, ha mottagit ett förmånligt engagement för en längre operaturne i Rumänien, Turkiet, Grekland och Mindre Asien.

Harpisten G. A. Lundin, anställd vid Stora operan i Paris, har i sommar ingått äktenskap med fröken Maria Augusta Rossander, dotter till grosshandlaren härstades J. F. Rossander och hans maka. Vid vigseln i Jakobs kyrka den 27 juli spelade konsertm. L. Zetterquist »Andante religioso» af Gounod, hvarjemte en bröllophymn, sjungen af en dubbelkvartett, och en bröllopsmarsch, båda komponerade af kyrkans skicklige organist, direktör Alb. Lindström, utfördes.

Våra musikskolor börja innan kort sin verksamhet, fröken Carlheim-Gyllensköllds musikinstitut äfvensom hr Fredr. Petersons allmänna förskola den 15 september, Rich. Anderssons musikskola den 21 dennes. Vi hänvisa till annonserna om dem i slutet af detta nummer.

Hr Richard Andersson, åtföljd af en af sina mest framstående elever, som ock är lärare i hans musikskola, hr J. G. Jakobsson, anträdde den 4 augusti på aftonen en studie- och rekreationsresa mot södern med Bayreuth till första mål. Sedan de der öfvervarit festspelen, fortsattes resan till München, vidare genom Schweiz till Rom och Neapel, hvarifrån hr Jakobsson återvänder hem. Hr Andersson fortsätter till Sicilien rundt Italien samt hem öfver Venedig och Budapest. Hr Andersson tänker återkomma i slutet af september och börjar då å nio sina lektioner, såsom annonsen å sista sidan utvisar.

Svensk musik i utlandet. I The Violin Times läses:

En ny trio för violin, violoncell och piano af Lago gafs nyligen å en konsert i Salle Pleyel i Paris. Den unga, talangfulla svenska violinisten fröken Sigrid Lindberg utförde förträffligt principalstämman. Le ménestrel och Le monde musical utlåta sig lofordande om detta tonverk och om dess skickliga tonsättarinna, som utförde pianostämman.

På en konsert derstädes af m:me Claire Lebrun skördade samma tonsättarinna stort bifall för tre sånger,

»Ave Maria», »Romance» och »Madrigal», sjungna af fröken Emma Holmstrand, som på en annan konsert, af La société d'Art, väckte mycket bifall med ett par andra sånger af Lago, hvilka i musiktidningen Menestrel omnämnas såsom »tout à fait charmantes».

Sällskapet för svenska quartettsångens befrämjande inbjuder äfven i år svenska tonsättare att täfla om pris för flerstämmiga sånger för mansröster skrifna till svensk text efter den täflandes eget val och utan ackompanjemang. Första priset är 250 kr., som dock endast kan tilldelas en körkomposition af större omfång. De öfriga priserna äro 100 och 50 kronor. Prisdomare äro äfven i år f. statsrådet Gunnar Wennerberg, professor Ivar Hallström och hofkapellmästare R. Henneberg. Kompositionerna skola före den 1 december i år insändas till Abr. Lundquists musikhandel i Stockholm.

I sammanhang härmed kan nämnas att sällskapet f. n. består af öfver 600 medlemmar och har utbetalt för pris och till inköp af quartetter ett sammanlagdt belopp af 2,500 kronor.

Edvard Grieg lär enligt en Köpenhamnstidning komma till Stockholm denna höst och å Kungl. operan dirigera några af sina instrumentalverk. Grieg har hos oss varit en sällsynt gäst, och detta besök, om det kommer till stånd, emotses derföre med så mycket större intresse. Edvard Grieg har en gång förr uppträdt här som orkesterdirigent, nämligen på en af Musikaliska konstföreningen å stora börssalen gifven konsert den 12 jan. 1873, då Edm. Neupert spelade hans pianokonsert i A moll och vid hvilket tillfälle äfven fru Nina Grieg biträdde med sångnummer.

Uppteckning af folkmelodier på Skansen. Som bekant uppträda sedan en tid tillbaka på Skansen två nyckelharp-spelare från norra Upland, den ene från Tierpstrakten, den andre från Harg. Båda ega en rik repertoar af gamla dansmelodier från sina hemorter och angränsande trakter, och dessa melodier ha i dagarne undersökts och upptecknats af filosofie kandidaten K. P. Leffler från Upsala, hvilken bland annat redigerat det första Philochoros-albumet och som nu af Nordiska Museets styresman tillkallats för att från glömskan rädda de gamla melodiskatter, hvilkas sista bevarare de båda spelmännen antagligen äro.

Omkring 100 melodier ha upptecknats, de flesta af dem, så vidt känt är, förut ouptecknade. Största antalet utgöres af polskor, omkring 35 stycken, samt ungefär lika många gamla valser. Dertill komma brudmarscher, skänklåtar, gänglåtar o. s. v. samt äfven en och annan melodi till

yngre dansar, såsom polka och rhenländare (scottish), för så vidt de burit pregeln af verkligt folkligt ursprung.

Paris. Opéra Comique uppförde i juni f. g. »Claudes hustru», opera i 3 akter, texten efter A. Dumas' bekanta dram, bearbetad af Louis Gallet, musiken af Albert Cohen. Operan gjorde föga lycka.

London Covent Garden-teatern kommer efter Augustus Harris' död att öfvertagas af hans enka till sammans med regissören Forsyth, Harris' juridiske rådgifvare hr Higgins och hans sväger, hr Rendle. Flera af de med sångare och sångerskor avslutade kontrakten gälla endast för ett år. Antalet af de personer, som Harris engagerat ensamt i London, uppgår till 2,000.

Berlin. »Storhertigen» är namnet på en ny burlesk operett i 2 akter, text af Gilbert, musik af Arthur Sullivan, som i juni med framgång uppförts på Theater unter den Linden. Musiken berömmes som spirituell och melodios, hvaremot texten säges vara skälligen underhållig.

Bayreuth. Årets festspel, hvilka omfattade Niebelungen-cykeln, började med »Rheingold». I »Valkyrian» som sedan följde, uppträdde som Brünnhilde fru Lilli Lehman-Kalisch i första cykeln, fru Ellen Gulbranson i den andra. Fafners partier utfördes af herr Elmblad. Festspelen ha varit mycket besökta, mest af fransmän.

Richard Wagner-museet i Eisenach är nu uppställt i den villa, som förut tillhört Fritz Reuter. Svårast var ordnandet af det mycket rikhaltiga biblioteket, som omfattar hela Wagner-litteraturen. Man finner der alla Wagners arbeten i partitur (deribland många dyrbara originalmanuskript) och i klavéruddrag, hans samlade arbeten och en mängd böcker, som estetiskt och kritiskt behandla hans konst och konstarter m. m.

OBS! Notiser från grannländerna samt dödsfall måste sparas till nästa nummer.

Till våra prenumeranter.

Sedan opera- och musiksäsongen nu inträdt, kommer *Svensk Musiktidning* att efter den vanliga sommarhvilen fortsättas med två nummer i månaden. Ombyte af bostad i händelse af flyttning torde skriftligen meddelas till *Expeditionen, Kammakaregatan 50*.

Redaktionen.

Hvarjehanda.

Misslyckad spekulation. En violaspelare, som var bjuden på te i ett större sällskap, mottages af den leende värdinnan, som frågar: »Men hvarför tog ni inte med er violin?» — »Derför, att min violin dricker inte te, min fru», blef svaret.

Pristäflan.

Sällskapet för svenska quartettsångens befrämjande inbjuder härmed svenska tonsättare till täflan om pris för flerstämmiga kompositioner för mansröster.

Kompositionerna skola vara skrifna till svensk text efter fritt val och utan ackompanjemang, förbehållande sig sällskapet egande- och förlagsrätt till de arbeten, som blifva prisbelönade. Komposition, som är i enahanda eller liknande form förut från trycket utgifven, kan ej i täflingen deltaga. Täflingsprisen äro 250, 100 och 50 kronor, och kan första priset endast tilldelas en större komposition af större omfång. Icke prisbelönad, men lämplig komposition kan efter öfverenskommelse inköpas till quartettsamlingen.

Såsom prisdomare fungera, enligt benäget åtagande, förre Statsrådet Herr Gunnar Wennerberg, Herr Professorn och Kommendören Ivar Hallström och Herr Hofkapellmästaren m. m. Richard Henneberg.

Kompositionerna skola före den 1 December innevarande år insändas till Hofmusik-handlaren Abr. Lundqvist, 8 Malmstorgsgatan, Stockholm; och skola kompositionerna vara försedda med tydligt skrifvet motto, deraf afskrift skall finnas å ett medföljande försegladt kuvert, innehållande kompositörens namn och fullständiga adress.

Rätt förbehålles att vid tillämnadt inköp bryta den till kompositionen hörande namnsedeln.

Stockholm i Juni 1896.

Styrelsen.

Wilhelm Hansen.

Musik-Forlag, Kjöbenhavn.

Sidste danske Opera.

Succès!

AUG. ENNA.

»Aucassin og Nicolette.»

Stort Udtog for Pfte	2: 50
Lettere Arrangement for Pfte	1: 50
Bryllups-Intermezzo	0: 75
Forspil til 3:die Akt	0: 75
Arlesienne for Pfte	0: 75

Sange med Tekst.

N:o 1. Jeg blev hans egen Veninde	0: 50
» 2. Vægtersang og Duet	0: 75
» 3. Jeg smykker med Gyvel	0: 85
» 4. Jeg ser Dig, du lille Stjerne	0: 75
» 5. Jeg søger en Perle	0: 50
» 6. Dagen har ingen Sorg	0: 50
» 7. Se Stjernerne mig kalde	0: 50
» 8. Hver Jubelklang	0: 75

Samme i Udgate for dybere
Stemme à 50—75 Öre.

Musik. Plats önskas som organist eller pianist af en yngling, nyligen utexaminerad från Musikkonservatoriet i Stockholm.

Svar till »Billig», Poste restante, Askersund.
(G. 31 945)

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen.

Kungliga Musikkonservatoriet i Leipzig.

Antagningspröfningen eger rum **Onsdagen den 7 Oktober** kl. 9 f. m. Undervisningen omfattar Harmoni- och Kompositions-lära, Pianoforte (äfven på Janko-klaviatur), Orgel, Violin, Viola, Violoncell, Kontrabas, Flöjt, Oboe, Eng. Horn, Klarinett, Fagott, Valdt-horn, Trumpet, Cornet à Piston, Basun; — Solo-, Ensemble-, Kvartett-, Orkester- och Partiturspel; — Solosång (fullständig utbildning för operan), Körsång samt Lärometod, förenad med öfningar i offentliga föredrag, Musikhistoria och Estetik; italienska språket, deklamation och dramatisk undervisning; — och meddelas af herrar: professor **F. Herrmann**, professor dr **R. Papeitz**, organist vid St: Nicolai-kyrkan, kapellmästare professor dr **C. Reinecke**, professor **Th. Coccius**, universitetsprofessor dr **O. Paul**, dr **F. Werder**, musikdirektör, professor dr **S. Jadassohn**, **L. Grill**, **F. Rebling**, **J. Weidenbach**, **C. Piutti**, organist vid St: Thomas-kyrkan, **B. Zwintscher**, **H. Klesse**, **A. Reckendorf**, **J. Klengel**, **R. Bolland**, **O. Schwabe**, **W. Barge**, **F. Gumpert**, **F. Weinschenk**, **R. Müller**, **P. Quasdorf**, kapellmästare **H. Sitt**, hofpianisten **E. Wendling**, **T. Gentzsch**, **P. Homeyer**, organist vid Gewandhaus-konserterna, **H. Becker**, **A. Ruthardt**, kantor och musikdirektör vid Thomas-skolan, **G. Schröck**, **C. Bvig**, **F. Freitag**, musikdirektör **G. Ewald**, **A. Proft**, regissör vid Stadtteatern, konsertmästare **A. Hilf**, **K. Tamme**.

Prospekt på tyska, engelska och franska utlemnas gratis.

Leipzig i Juli 1896.

Direktionen för Kungl. Musikkonservatoriet

D:r OTTO GÜNTHER.

Stockholms Musik-institut

Brahegatan 7 B, öfver gården i tr. upp.

Höstterminen börjar den 15 Septemter och slutar den 15 December.

Undervisning meddelas uti *Pianospelning* och *Harmonilära*. Anmälningstid kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2 dagligen från den 7 till den 15 September. Efter sistnämnda dag Måndagar och Torsdagar kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2.

För närmare redogörelser tillhandahålles prospekt

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

Richard Anderssons Musikskola

öppnas åter Måndagen den 21 September.

Undervisningsämnen: **Piano, Ensemblespel, Harmonilära och Kontrapunkt.**

Skriftliga anmälningar till och med den 17 Sept., muntliga Fredagen den 18 och Lördagen den 19 Sept. kl. 12—2 och 5—6 e. m.

Ordinarie mottagningsdagar: Onsdagar och Lördagar $\frac{1}{2}$ 2— $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

Plan för undervisning, honorar m. m. tillhandahålles.

Stockholm, **Brunnsgatan n:o 28, 2 tr., Norr.**

Filial uti Herr Norbergs välkända pianomagasin,

S:t Paulsgatan n:o 15, Söder. (G. 33 326.)

Allmänna musikaliska förskolan

Lägre afdelning för elementär utbildning i piano och teori för minderåriga.

Högre afdelningen är begynnelsekurs till artistisk utveckling i pianospel för vuxna elever, som förut ega större eller mindre färdighet på instrumentet.

Hösttermin 15 September. Prospekt utlemnas.

Mottagningstid kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2 e. m.

—o Hamngatan 18 B o—

(S. T. A. 28 834.)

FREDRIK PETERSON.

J. LUDV. OHLSON

STOCKHOLM

16 Regeringsgatan 16

Flyglar, Pianinos och Orgelharmo-nier af de bästa svenska och utländska fabriker i största lager till billigaste priser under fullkomligt ansvar för Instrumentens bestånd.

Obs.! Hufvuddepot för Blüthners verldsberömda Flyglar, samt **Rönischs & Steinweg** Nachfol-gers utmärkta Pianinos.

Obs. Vacker musik i

Svensk Musiktidnings

Musikalbum X

(Helårsprenumeranternas musikbilaga 1896)

Innehåll: för piano: **G. Hägg: Vals-Ara-besk**, **Karl Valentin: Om Vären**, **A. M. Myrberg: Berceuse**, **H. Goetz: Andantino** ur Sonatine op. 8, **G. F. Lange: Melankoli**; sång med piano: **Gösta Geijer: Harpoleka-rens sång** ur »Vapensmeden» af V. Rydberg för baryton (e—e).

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Nitton

första

pris, in- och
utrikes.

Pianinos

Beqväma
afbetalnings-
v'kor.

Talrika vitsord

från framstående musici och konstnärer, bl. a. från **Alfred Reisenauer**, Professor **Franz Neruda**, **Alfred Grünfeld**, **Moritz Rosenthal**, **Madame Teresa Carreno**, Fru **Margareta Stern**, Fru **Hilma Svedbom**, Fröken **Tora Hwass** samt **Kungl. Musikaliska Akademien** och **Göteborgs** mera framstående musici och musiklärarinnor.

**Skandinaviska Orgelfabrikens
Kammarorglar,**

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten **enhälligt** vitsordade för att vara de **bästa** i Norden tillverkade. Prisbelönte i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

Innehåll: **Sigrid Carlheim-Gyllensköld** (med porträtt). — Kunglig scen — national-scen, ur »Musikaliska studier» af dr **Adolf Lindgren** (forts.) — Bocklets pianoskola, öfversatt och bearbetad; beaktansvärd nyhet för pianoundervisningen. — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Annonser.